

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Red Bull GmbH (Fuschl am See, Austria)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „FLÜGEL” — zgłoszenie nr 637 686

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 15 maja 2019 r. w sprawie R 201/2019-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- oddalenie wniosku o unieważnienie prawa do znaku;
- obciążenie EUIPO i Red Bull kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 70 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 94 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 60 ust. 1 lit. a) w związku z art. 8 ust. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 18 lipca 2019 r. — Antonio Del Valle Ruiz i in./SRB

(Sprawa T-512/19)

(2019/C 295/113)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Antonio Del Valle Ruiz (Meksyk, Meksyk) i 36 innych skarżących. (przedstawiciele: P. Rubio Escobar i B. Fernández García, adwokaci)

Strona pozwana: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji [SRB/CM01/ARES (2018) 3664981] z dnia 20 maja 2019 r. o nieprzeprowadzaniu ostatecznej wyceny przewidzianej w art. 20 ust. 11 rozporządzenia (UE) nr 806/2014 w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji Banco Popular, a w konsekwencji o nakazanie SRB w wykonaniu właściwych przepisów prawa przeprowadzenia koniecznej ostatecznej wyceny;
- tym samym o obciążenie strony pozwanej i interwenientów popierających jej żądania w całości lub w części kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący braku uzasadnienia lub niewystarczającego uzasadnienia decyzji, a co za tym idzie, naruszenia art. 41 i 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (karty).
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 20 ust. 11 rozporządzenia (UE) nr 806/2014 ⁽¹⁾, ponieważ pozwana twierdzi, że nie przeprowadzi uregulowanej w tym przepisie ostatecznej wyceny Banco Popular.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia zasady dobrej administracji, o której mowa w art. 41 karty, ponieważ SRB nie uwzględniła opinii niezależnego eksperta w odniesieniu do konieczności przeprowadzenia ostatecznej wyceny i nie poparła swej decyzji żadnymi argumentami naukowo-ekonomicznymi.
4. Zarzut czwarty oparty na naruszeniu prawa do skutecznego środka prawnego i obrony, a co za tym idzie, naruszeniu art. 2 TFUE, art. 47 karty i art. 24 hiszpańskiej konstytucji.
5. Zarzut piąty oparty na naruszeniu motywu 24 rozporządzenia (UE) nr 806/2014 oraz orzecznictwa „Meroni” z jednej strony w zakresie, w jakim nie oddelegowano na pozwaną kompetencji do swobodnego decydowania o konieczności przeprowadzenia ostatecznej oceny, a z drugiej strony w zakresie, w jakim w każdym wypadku decyzja, taka jak zaskarżona w niniejszej sprawie, powinna zostać poddana kontroli Komisji Europejskiej.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 z dnia 15 lipca 2014 r. ustanawiające jednolite zasady i jednolitą procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 (Dz.U. 2014, L 225, s. 1).